

[Arne Bjerregaard.]

om en ændring eller et alternativt forslag til det, vi har, således at vi kunne bevare dansk landbrug på landmænds hænder, i stedet for at uvedkommende skal erhverve den, fordi de på en eller anden måde har erhvervet sig en kapital. Det nytter ikke noget, at man tror på, at en tjenestekarl har mulighed for, selv om han har 50.000 eller 100.000 kr. tjent ved møjsommeligt arbejde igennem flere år, kan hamle op med kapitalstærke andetstedsfra, det lader sig ikke gøre. Så kan man selvfølgelig sige: ja men hvorfor skulle andre være interesseret i landbrugsejendomme? Simpelt hen fordi vi nu engang har det sådan, at dér får man inflationssikret sin kapital. Derfor vil kapitalen selvfølgelig søge derhen, hvis man lukker op for, havde jeg nær sagt, den sluse af kapital, som selvfølgelig vil derhen, hvor der er mulighed for at bevare dens værdi over for den inflation, vi altid lever i, og som vi nødvendigvis må leve med.

Men den, der erhverver sig en landejendom, som arbejder på den og får sit udkomme dér, han får vel også en inflationsgevinst, men han må nødvendigvis sørge for, at der bliver mere end en inflationsgevinst, at kapitalen bliver bevaret. Han må simpelt hen sørge for, at denne kapital også forrentes nu, i det øjeblik han erhverver den. Det behøver anden kapital ikke, den kan undertiden eller tit nøjes med at sikre sig imod inflations-tab.

Derfor er jeg ked af at skulle skuffe de konservative med at måtte sige, at vi ikke kan være med til at støtte dette forslag. Jeg havde forventet noget mere af de konservative. Jeg havde forventet et forslag, som kunne løse op for noget bedre, kunne give os noget bedre end det, vi har, for det er så sandelig ikke fuldkomment, det, vi har. Jeg er helt enig med hr. Burgdorf m. fl. i intentionerne, men når vi altså ikke kan mødes i anvendelse af midlerne, fordi vi ser, at midlerne har forskellige endemål, ja, så må vi klart afvise dette forslag.

Vi ønsker fra kristeligt folkepartis side ikke flere restriktioner end nødvendigt for at bevare den frie bonde, men vi vil ikke ved at være med til at ophæve en lovgivning sætte den selvejende og den

frie bonde, jeg havde nær sagt ind som tæremønt for kapitalinteresser af en eller anden art.

Fuglsang (DKP):

Jeg skuffer næppe nogen, når jeg siger, at vi kommunister selvfølgelig går imod dette forslag; der er sikkert ingen, der har troet så dårligt om os, at vi vil gå med til, som det her er foreslået, at ophæve bopæls- og hovederhvervspligten. Når vi ser på det parti, der har fremsat forslaget, og det støtteparti, det har fået, så betragter vi det nærmest som et led i en almindelig reaktionær offensiv over en ganske bred front. Det er den samme, som arbejderne har mødt i hele den sorte kampagne mod fagbevægelsens demokratiske rettigheder. Her møder vi den altså over for især det mindre landbrug og med hensyn til landbrugets produktionsgrundlag, jorden, ser den i form af en yderligere nedbrydning af det grundlag, som dansk landbrug gennem århundreder har udviklet sig på.

Som vi ret almindeligt ser det, sker det også her ved misbrug af ordet frihed. Ordet frihed får jo ofte en vis sammenhæng med begrebet mulighed, nemlig de nødvendige penge for at sikre sig frihed til at købe et stykke jord og en ejendom, hvis man virkelig ønsker det. Man taler abstrakt om, at landbruget skal være et frit erhverv, men landbrugserhvervet er først og fremmest de mennesker, som dyrker jorden, og som skal leve af den, de mennesker, som gennem deres arbejde, dygtighed, erfaring, muligheder for at udnytte, hvad forskningen frembringer, har udviklet dansk landbrug til det, det er blevet til. Det er også noget af det, der står på spil. For landbruget er jo stadig en for vigtig gren af dansk økonomi til, at man kan gøre det sådan til en kasterbold for økonomiske og politiske interesser uden for landbrugserhvervet selv.

Det er jo i og for sig ikke landbrugerne, man vil hjælpe. Hvis et forslag som dette bliver gennemført, vil det jo ikke bidrage til at fastholde det nødvendige antal unge mennesker ved erhvervet. Det vil gavne de kredse, for hvem jorden først og fremmest er blevet et spekulationsobjekt og en kilde til arbejdsfrie og så vidt muligt også til skattefrie profitter. Det viser jo